

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XI. — Wydana i rozesłana dnia 22. stycznia 1916.

Treść: 19. Rozporządzenie, którem reguluje się publiczne składki na cele opieki wojennej.

19.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 20. stycznia 1916,

którem reguluje się publiczne składki na cele opieki wojennej.

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914. Dz. u. p. Nr. 274. zarządza się, co następuje:

§ 1.

Na cele opieki wojennej można ogłaszać i urządzić publiczne składki, produkcyę, widowiska i zabawy, publiczne odczyty i sprzedaż (rozsytkę) przedmiotów tylko po otrzymaniu zezwolenia ze strony władzy w myśl niniejszego rozporządzenia.

To zezwolenie nie uwalnia od przestrzegania innych przepisów, obowiązujących dla podobnych urzędzeń.

§ 2.

Zezwolenia mogą udzielać:

1. na produkcyę, widowiska, zabawy i odczyty polityczna władza powiatowa, w której okręgu urządzenie ma miejsce, zaś w miejscowościach, w których znajduje się rządowa władza policyjna, ta władza,

2. na składki lub sprzedaż przedmiotów, o ile takie przedsiębiorstwo ogranicza się na okręg urzędowy jednej władzy krajowej, udziela pozwolenia ta władza, we wszystkich innych wypadkach Ministerstwo spraw wewnętrznych.

§ 3.

W podaniu o zezwolenie na przedsiębiorstwo wymienionego w § 1. rodzaju, należy wymienić

1. imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i zatrudnienie osoby urządzającej i osób kierujących,

2. rodzaj przedsiębiorstwa,

3. formę ogłoszenia, okres czasu i terytorjum, w którym przedsiębiorstwo ma być ogłoszone i ma się odbyć,

4. obliczenie przypuszczalnych dochodów i wydatków, kwot lub udziałów, jakie mają przypaść na rzecz opieki wojennej, dalej miejsce, do którego dochód ma być wysłany, i sposób jego zużycowania,

5. termin i sposób obrachunku, tudzież wydania kwoty pieniężnej, przypadającej na rzecz opieki wojennej, rodzaj kontroli.

6. gdy chodzi o rozsprzedaż przedmiotów, rodzaj, ilość, koszt wyrobu i cenę tych przedmiotów.

W wypadkach godnych uwzględnienia władza (§ 2.) może odstąpić od dostarczenia poszczególnych dat.

§ 4.

Zezwolenie może być udzielone tylko wtedy, gdy zachodzi dostateczna potrzeba i publiczny interes w urzędzeniu przedsiębiorstwa, gdy nie ma wątpliwości co do charakteru osoby urządzającej i co do prawdziwości szczegółów, wymienionych w podaniu, gdy wreszcie opiece wojennej przypada odpowiednia korzyść.

§ 5.

Zezwolenie ma być z reguły udzielane tylko z zastrzeżeniem odwołania, na pewien określony czas, a przy sprzedaży przedmiotów dla pewnej określonej ich ilości.

Można je uczynić zależnem od złożenia kaucyi, albo także od innych warunków. Władza (§ 2.) może użyć kaucyi na pokrycie kwoty, która z przedsiębiorstwa ma przypaść opiece wojennej (§ 3. l. 4).

Zezwolenie na składkę lub na sprzedaż przedmiotów musi być ogłoszone w dzienniku urzędowym.

§ 6.

Kto prowadzi przedsiębiorstwo wymienionego w § 1. rodzaju, ma obowiązek udzielenia politycznej władzy powiatowej, względnie w miejscowościach, gdzie jest rządowa władza policyjna, tej władzy na żądanie wszelkich potrzebnych wyjaśnień i dowodów.

Władza ta ma prawo przedsiębrania o każdej porze oględzin we wszelkich ubikacjach przedsiębiorstwa.

§ 7.

Przeciwko orzeczeniom i zarządzeniom, wydanym na podstawie powyższych postanowień, rekurs jest niedopuszczalny. Zbadanie orzeczeń i zarządzeń z urzędu przysługuje przełożonej władzy politycznej i Ministrowi spraw wewnętrznych.

§ 8.

Jeżeli przedsiębiorstwo (§ 1.) zostanie urzędzone bez zezwolenia władzy, to polityczna władza powiatowa, względnie w miejscowościach, gdzie

znajduje się władza policyjna, ta władza może uznać dochód z takiego przedsiębiorstwa albo przedmioty, przeznaczone do sprzedaży, za przepadłe na rzecz opieki wojennej.

§ 9.

1. Kto bez zezwolenia prowadzi dalej, albo urządza jedno z przedsiębiorstw, wymienionych w § 1., kto postępuje wbrew warunkom, podanym w zezwoleniu, albo w tem współdziała.

2. kto ogłasza publicznie takie przedsiębiorstwo przed otrzymaniem zezwolenia.

3. kto świadomie przedmioty, zaopatrzone nieprawdziwym napisem, wskazującym na cele opieki wojennej, puszcza w ruch, sprzedaje, albo w tych czynnościach współdziała.

ten, o ile jego czynność nie podlega surowszej karze wedle istniejących ustaw, karany będzie przez polityczną władzę powiatową, względnie w miejscowościach, gdzie znajduje się rządowa władza policyjna, przez nią, grzywną od pięćdziesięciu do pięciu tysięcy koron, albo aresztem od trzech dni do trzech miesięcy.

§ 10.

Grzywny mają być użyte na rzecz opieki wojennej.

§ 11.

Dla przedsiębiorstw (§ 1.) już dozwolonych, należy w przeciągu czterech tygodni postarać się o zezwolenie w myśl tego rozporządzenia, jeżeli przedsiębiorstwo nie zostało wcześniej ukończone lub zwinięte.

§ 12.

Do przedsiębiorstw Ministerstwa wojny (Urzędu opieki wojennej w Wiedniu, przepisy tego rozporządzenia się nie odnoszą.

§ 13.

Rozporządzenie to obowiązuje począwszy od trzeciego dnia po ogłoszeniu.

Hohenlohe wlr.